

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ

(Η φωνή του έρωτος, του πάθους, της ψευτιάς, της ύπουλότητας, της κακίας, της διαφθοράς, της δειλιάς, κτλ. κτλ.)

Ασφαλώς δεν είναι μόνο το βλέμμα και το χαμόγελο ενός ανθρώπου που επιδρούν σ' έναν άλλον.

Ένα πρόσωπο μπορεί να μάς είναι κάποτε συμπαιθητικό ή αντιπαθητικό, μόνο και μόνο εξ αιτίας της φωνής του.

Υπάρχουν φωνές κρύες, θερμές, άτονες, δυνατές, χαϊδευτικές, πλαγίως, άπαλές, σιαθερές, άστατες, τόσες φωνές τέ-

λως, δσες και ψυχές.

Κάθε άνθρωπος έχει τη φωνή του, όπως έχει και την ψυχή του.

Ένα πεπεισμένο αυτί μπορεί να καταλάβει άμέσως από τον ήχο της φωνής, αν ο άνθρωπος που του μιλάει, είναι γοϊστής και ψυχρός ή αν, απεναντίας, είναι μιά φωνή θερμή, καλή και γενναία.

Είτε εξακριβωμένο άκούμα, ότι τα πρόσωπα που είναι πλάσμενα για τον έρωτα, για το πάθος, για τις καταστάσεις των γυναικίων ή των άνδρικών καρδιών, έχουν πάντα όρατα φωνή, γλυκειά, σιαθητή.

Η φωνή ενός ανθρώπου ερωτιάρη — πώς αλλιώς να τον πούμε; — έχει μιά μεταλλική απόχρηση, επιβλητική και θερμή συγχρόνως, βαθιά και συγκινητική.

Οι φρεσίδες μάλιστα διαπερνούν, ότι ο έρωτικός πόθος αλλάζει τον ήχο της φωνής και των ζώων και των πουλιών ακόμα.

Ετσι, ο Μπαρτόν, λέει για το τραγούδι των αηδονιών :

«Είτε αληθινό στεναγμό έρωτος και ήδονής, είτε παράνομο μελωδικά, έξομολόγησις μουσικές, τα κελαιδήματα των αηδονιών την άνοιξη. Βγαίνουν και' εθελίαν από τη μικρή τους καρδιά, και κάνουν τις άλλες καρδιές να πάλλουν, μεταδίνοντάς τους μιά γλυκύτερη συγκίνηση. Πώς από τα μικροσκοπικά εκείνα στήθη βγαίνουν τόση πλούσια άρμονία; Είτε απλούστατα ο έρωτας που έμπνέει στα πουλιά το κελαιδήμα τους, είτε ή άνοιξις που ζωντανεύει τους έρωτικούς τους πόθους, και τα προστάζει ν' αγαπήσουν και να τραγουδήσουν. Και καθώς τ' άρσενικά άρμόνια νοιώθουν περισσότερο τον έρωτικό πόθο, αυτά και τραγουδούν περισσότερο...»

Η φωνή δε ρυθμίζεται μόνο από τα έρωτικά πάθη, αλλά και' έμπνέει τον έρωτα.

Μιά γυναίκα όμορφη, με θερμή ψυχή και με φωνή έναρμονιομένη με τον τύπο της, μιά φωνή που βγαίνει άπ' τα βάθη της καρδιάς της, μπορεί να είναι βέβαια πως θα λατρεύεται από όλους όσους την πλησιάζουν.

Αν αντίθετος ή φωνή της δεν είναι άρμονική, τότε και τα άλλα της φυσικά και ψυχικά χαρακτηριστικά θα χάσουν πολύ από την αξία τους και θα έχουν πολύ μικρότερη επιρροή πάνω στους άνδρας.

Υπάρχουν πολύ όμορφες γυναίκες, ή όποιες όμως δεν γοητεύουν καθόλου και συχνά διερωτάται κανείς, πως ενώ είναι τόσο όμορφες, δεν μπορούν να θέλξουν, δεν έμπνέουν ούτε πόθο, ούτε πραγματική άγάπη.

Ε, λοιπόν, αν μιά όμορφη γυναίκα δεν γοητεύει, παρ' όλες τις φυσικές της χάρες, αυτό συμβαίνει γιατί έχει φωνή χωρίς ζωή και χωρίς θερμότητα.

Υπάρχουν και φωνές προσποιημένες. Αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να ξεγελάσει με τη φωνή του. Η «φρενιτική» φωνή φαίνεται άμέσως.

Μερικές φιλόφρονες γυναίκες προσπαθούν ν' αλλάξουν τη φωνή τους, να την κάνουν γλυκειά, χαϊδευτική, έλκυστική. Μά ένας άνθρωπος λίγο πεπεισμένος θα καταλάβει άμέσως, ότι η φωνή αυτών των γυναικίων είναι «φρενιτικωμένη» — μπορεί να πη κανείς — όπως και το πρόσωπό τους.

Κάποιος τυφλός γιατρός έλεγε σχετικώς, πως μόνο από τη φωνή τους καταλάβαινε τους ανθρώπους. Και πρό πάντων από τον ήχο της φωνής τους ψυχολογούσε τέλεια τις γυναίκες.

Κάποτε μάλιστα πήγε να τον συμβουλευθεί μιά κυρία της άφοκοκρατίας, ή οποία είχε τη φήμη της πιο ένεργετης γυναίκας του κόσμου.

Μόλις όμως άρχισε να μιλά, ο γιατρός άντελειφθη στη στιγμή τί ήταν πραγματικά αυτή ή γυναίκα, που όλιο την ένδοξον άγία. Ήταν ή πιο διεφθαρμένη, ή πιο ύπουλή και μοχθηρή γυναίκα του κόσμου!

Όταν ελπε τη γνώμη του για τη γυναίκα αυτή ο γιατρός σε κάποιον φίλο του, εκείνος διαμαρτυρήθηκε :

— Μά είναι ή τελειότερη, ή άγνότερη, ή θαυμασιότερη γυναίκα της γής!

Κι' όμως άργότερα άπεκαλύφθησαν άφάνταστα σκάνδαλα εις βάρος της «άγνότερης» γυναίκας της γής».

Προσέχετε τη γυναίκα που έχει φωνή πολύ χαϊδευτική, πολύ σιγνή, τραγουδιική, σιγαλή.

Μιά μέρα ή γυναίκα αυτή μπορεί να σας πληρώσει κατάκαρδα. Μην άφίνετε την καρδιά σας να λυσοσθή από την «μελιτόδη» λεγομένη φωνή. Όσες έχουν μιά τέτοια φωνή, είναι ύπουλότερες, φέυτες, ύπουλες.

Βέβαια, δεν είναι όραση να έχει ή γυναίκα φωνή χοντρή. Η γυναικεία φωνή πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο λεπτή και πιο άπαλή από την άνδρική. Ο λάφυργος της γυναικίας είναι λιγότερο άνεπτυγμένος από τον λάφυργα του άνδρος και γι' αυτό και' ή φωνή της είναι λιγότερο δυνατή και γεμάτη.

Είτε βέβαια και ζήτημα καλής άνατροφής να μη φωνάζη δυνατά μιά γυναίκα, όταν μιλάει.

Πάντως, ή γυναίκες που δεν μιλούν φυσικά, αλλά τεχνητά, που απαλάτουν και γλυκαίνουν ύπερ το δέον τη φωνή τους, είναι σιγαλά ποτάμιας, κρυφές και ύπουλες, σαν γάτες και σαν φείδια.

Όραση και γοητευτική είναι να έναρμονίζεται ή φωνή με το σόβολον του ανθρώπου, με το πρόσωπό του, με το παρουσιαστικό του, με τις κινήσεις του.

Ένας άνδρας, με μεγαλοφρενείς παράδοξα, με βάδισμα επιβλητικό, με χαρακτηριστικά ζσηρά, με χρώμα θερμό, είναι φυσικό να έχει και φωνή ζσηρή, θερμή, επιβλητική.

Αντίθετος, ένας άνθρωπος μάλλον δειλός, με παράστημα μέτρον, με πρόσωπο γλωμό, με χαρακτηριστικά άτονα, είναι βέβαια φυσικό να έχει μιά φωνή άδύνατη, άχρωμη, άτονη.

Η μονοτονία και πληρετική φωνή φανερώσει και χαρακτηριστικά μονότονα και πληρετικά.

Η τρεμουλιαστή, άστατη φωνή δείχνει άστασία και νευρωτικότητα.

Η θερμή και ένθουσιώδης φωνή φανερώσει ίδιασχημασία θερμής και γενναία και' έναρμονιοζεται με' ένα πρόσωπο με' έντονα χαρακτηριστικά και με' έντονο χρώμα.

Η λυρική φωνή, δηλαδή ή τραγουδιική, ή κλαμπιστική και κάλλουσα φωνή — χωρίς να είναι όμως προσποιημένη — φανερώσει μεγάλη αισθαντικότητα και συχνά τάλατον καλλιτεχνικό. Έναρμονιοζεται δε με χαρακτηριστικά έντονα, έκφραστικά και με χρώμα γλωμό, αλλά θερμό.

Η φυσικά ήρεμη και' απαλή φωνή, φανερώσει ψυχή καλά ίσορροπιωμένη.

Η άργη και βαρειά φωνή, ή χαλιναγωγική μνήμη και ζυγισμένη είναι σημείον πνεύματος έπιστημιανικού, μελετηρού.

Η κρύα φωνή φανερώσει βαθόν έγοισμό.

Η μελαγχολική, θλιβερή φωνή φανερώσει χαρακτηριστικά επίσης μελαγχολικά, κάποτε δειλό και μυστικό και ψυχρή βασανίζομένη από πάθη καταθλιπτικά.

Η βαρειά και «σημιαώδης» φωνή, αυτή δηλαδή που φανερώνεται σαν να βγαίνει από το κοίφωμα μιάς σπηλιάς, φανερώσει άνθρωπο πεισιματώδη και μνησικακο και πάντα σχεδόν μανιακό.

Η βραχνή, γρήγορη, άπότομη και καταγορηματική φωνή, φανερώσει φραν δεσποτική και βίαια, θυμώδη και κάποτε λυσοσθή.

Η εχθρική φωνή, ή πολύ σιγνή και χοντρή, φανερώσει και χαρακτηριστικά χυδαία.

Οι μελαγχρονικοί άνθρωποι έχουν πάντα φωνή πιο βαρειά και πιο θερμή από τη φωνή των ζωνθών.

Όσοι γιατι οι μελαγχρονικοί, ως μεσημβρινοί, είναι θερμότεροι από τους ζωνθούς.

Το τραύλισμα και όλα τα ελαττώματα της προφοράς, φανερώσουν ή κακή διάπλαση των φωνητικών οργάνων ή κάποιο ελάττωμα φυσικό, πολύ μεγάλη δειλιά ή σχεδόν πάντα έλλειψη θελήσεως.

Αυτά τα ελαττώματα όμως είναι δυνατόν να διορθωθούν ή να μετριασθούν οποσδήποτε, με λίγη καλή θέληση και ύπομονη.

Πόσοι ρήτορες, τραυλοί ή βραδυγλωσσοι, δεν κατάρθωσαν να κινήσουν τα ελαττώματα της προφοράς των με την ύπομονη και τη θέλησή τους ;

